

ПРИМЪРИ:

Учитель, учителка, учѣѣ, ученикъ, учение, ученѣ и пр. . Въ тия думи прибавки тѣ сѣ: *ителъ, ителка, иѣ, еникъ, ение, енѣ*; а коренъ тѣ въ сѣка една е *уч* (к). Колкото думи и да се произведжѣтъ отъ единъ коренъ сѣ различни прибавки и сѣ различно значение, той си остава по всички тѣ неизмѣненъ, непромѣненъ, само, както се рече, нѣкоя отъ букви тѣ му може да премине въ друга; като: *Богъ = Божий; страхъ = страшный*. —

§ 32. — *Бѣлѣжка*. Тукъ можѣтъ да се изложѣтъ по употребителни тѣ прибавки, но ги оставяме за когато се почне образуваніе то на производни тѣ думи. —

IV. Представка.

§ 33. — Казахми че корени тѣ или първообразни тѣ думи приематъ прибавки подирѣ си за да станжѣтъ отъ тѣхъ други производни думи; освѣнъ туй тѣ често зематъ въ начало то си и други едни частички, които, както и прибавки тѣ, даватъ имъ различно значение и направление, и защото тѣзи се поставятъ предъ коренъ тѣ на дума та, оттова се наричатъ *представки*. Тѣзи *последни тѣ* игражѣтъ най-голѣма роль въ *глаголи тѣ* и колкото други думи произлѣзжѣтъ отъ тѣхъ; тѣ сами, зети отдѣлно, неможѣтъ да изразжѣтъ, да покажжѣтъ своето значение, но щомъ се поставятъ, слѣно, предъ нѣкоя дума, начаса ѣ даватъ друго направление, като промѣнятъ въ това време на повечето отъ тѣхъ и окончаніе то. Тѣхъ ги зематъ отъ една отъ